

Muszka Sándor

BÚCSÚ

Anyám, ruháid most égnek a kertben.
A madarak ajtóm elé szállnak.
Ahogy remélted, minden úgy lett.

Járok közöttük, nem röppennek el.

ÁRULÁS

Annyi mindent akartál, de orvul
a bolygók forgása ellopta napjaid.

Ki vagy, kérdi a végtelen nevetve,
s vele nevet pártfogód, az isten.

ÓRZÓK

Rád találnak végül a szavak,
átölelnek e lélekvesztőben.
Veled utaznak a fekete folyón,
oda, ahol farkasok laknak.

Oda, ahol farkasok laknak...
A part alatt halott szuronyosok.
Kérdik a vándort,
kiérdemelted-e az elhagyott földet.

NYOMOK

Elmosódó tájak követnek.
Remeg a hús, valaki rázza.
A keserű porok szelleme nem segít.
Utak dobálnak, szüntelen árapály.

Felismernéd, ha rád köszön,
ki nyomodban liheg?

Help, 2022
(olaj, vászon, 100 x 150 cm)